

BATOLATA

- co potřebují od křesťanských rodičů?

Co batolata nejvíc potřebují?

V době od 1. roku se nám otevírá úžasná možnost začít plnit duši našeho dítěte „biblickými poklady“. Ukládají se hluboko do srdce (protože je ještě nezpracovává rozum), aby se k nim v období dospívání mohl chlapec nebo dívka vrátit a pomohly odpovědět na jejich nevyhnutelné otázky: „Kdo jsem? Jaká je moje cena?“

„Budeš je (Boží slova) vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.“

(5. Mojžíšova 6,7)

Zde nám Bůh dává nejenom úkol, ale zároveň i metodu: praktické vyučování v průběhu všedního dne! Biblické vyučování se má stát životním stylem! K tomu se ovšem musíme nejdříve přenést na úroveň batolete, „vklouznout“ do jeho světa, a jeho **každodenní prožitky spojit s Bohem**. Během celého dne je mnoho příležitostí, kdy můžeme dítěti ukazovat, že to, co vidí kolem sebe, je Božím dílem, že je v tom smysl a řád, a bylo nám to dáno k užitku milujícím nebeským Otcem. Sluníčko stvořil, aby nám svítilo a hrálo, deštěm dává vodu polím, lesům a zahrádkám, aby tam všechno zdravě rostlo, dětem dává rodiče a domov, kde je jim spolu dobře atd. Stane-li se Bůh dítěti v tomto věku samozřejmou součástí každodenního života, není víc zatím třeba.

I z prvních kázeňských střetů můžeme vytěžit princip, ladící s naším cílem křesťanské výchovy, tj. **přivést svět dítěte do spojitosti s Bohem**. Zkušenosti o spravedlivém trestu a následujícím odpuštění v raném dětství umožňují člověku pochopit o lásce a důvěře víc, než kolik se později dá vysvětlit slovy. Dítě, které se nyní naučí důvěřovat mamince, tatínkovi a přijímat odpuštění, bude umět i později důvěřovat a budovat hlubší vzájemné vztahy (k Bohu, přátelům, partnerovi).

TIPY PRAKTIČKÉ

A: _____

Při společném čtení dochází k určitému souznění mezi rodičem a dítětem - nejsme na rovině výuky Božího slova, ale na rovině jednoty a lásky, kterou Boží duch mezi námi působí. Dítě bychom neměli nutit, mělo by být pro oba příjemné - stačí malá chvílička.

Čteme-li dětem z obrázkové bible, fakta a informace, které nejsou svázány se smyslovými vjemy, se v paměti batolete neudrží. K seznamování dětí s biblickými příběhy je ideální hra, různá lepoprela, biblické omalovánky či jednoduché hry s biblickou tematikou. Na výuku Božích pravd máme celé dětství – využijme tuto dobu pro vytvoření dobrých základů: prostřednictvím seznamování s okolním světem se dítě seznamuje i s Bohem.

B: _____

Děti se učí od nás a napodobují naše chování – modlitby nevyjímaje. Naším úkolem je jim **pomoci** – na prvním místě **osobním příkladem** – opravdovostí a osobním zaujetím při modlitbách. A pak je třeba se **vžít se do kůže dítěte**, a modlit se s ním jeho jazykem, používat jednoduché věty.

S Bohem můžeme mluvit všdycky a všude – není to skvělé?! A protože Pána Boha nevidíme, pomozme dětem v modlitbách nejrůznějšími pomůckami.

- **Vysvětleme dětem**, proč při modlitbách používáme různá **gesta** (zavírání očí, sepnutí rukou, mluvení s někým, koho nevidíme...).
- Vytvoříme **modlitební domeček**, do kterého vložíme kartičky s obrázky lidí a věcí, za které chceme Pánu Ježíši děkovat.
- **Modlitební kolo** - s fotkami členů rodiny

C: _____

Zpěv je vrozená a přirozená schopnost, kterou můžeme pozorovat už u nemluvněte a která by měla být podporována a rozvíjena – jde o výrazový prostředek, po kterém dětská duše touží. A rovněž jde o krásnou možnost, jak chválit a vzývat Boha. Využijme jednoduché písničky a spojíme s pohyby (dupání, tleskání, skákání).

V nabídce Tim-dva-dva je široká nabídka písniček pro děti.

K zamyšlení:

Jak se oproti kojencům změnila batolata?
Co pro jejich duchovní vývoj
můžeme jako rodiče nyní udělat?